

І. Б. Усенко

Право України

«ПРАВО УКРАЇНИ» — юридичний журнал. Заснований 1958 у Києві після багаторічних клопотань правничої громадськості та АН УРСР на хвилі десталінізації та лібералізації суспільного життя під назвою «Радянське право» як орган Міністерства юстиції (у 1964—65 — Юридичної комісії при РМ УРСР), Верховного суду і Прокуратури УРСР та Сектору (згодом — Інституту) держави і права АН УРСР. З часом до засновників увійшли Національна юридична академія України (Харків), НАПрНУ, Конституційний Суд України, Вищий арбітражний суд України, Фонд державного майна України, Спілка адвокатів України, трудовий колектив редакції та ін. Видають українською мовою, спочатку один раз на 2 місяці, від 1963 — щомісяця. Від 1992 — сучасна назва. У № 1 за 1965 на титульному аркуші журналу без жодних публічних пояснень і юридичних підстав зазначили «Рік видання 28-й», а в № 6 за 1973 — «Рік видання 36. Журнал засновано 1922». Малося на увазі, що журнал видавали 1922—41 під назвами «Вестник советской юстиции на Украине», «Вісник радянської юстиції», «*Революційне право*» (загалом 20 р.) і у 1958—73 (ще 16 років). Однак акцентувати увагу на наступності цих видань почали лише напередодні широкого відзначення за участі представників влади й юридичної громадськості 80-річчя журналу в 2002, у 2012 редакція ініціювала відзначення 90-річчя журналу. Редакційна політика журналу змінювалася, але він завжди мав помітний вплив на українське правознавство і юридичну практику. На його сторінках висвітлюють актуальні питання українського державотворення, практичної діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування, розвитку правової системи, законодавства, юридичної науки і освіти в Україні, української правничої термінології; публікують статті з різних галузей права, матеріали судової, прокурорсько-слідчої та адвокатської практики, рецензії та

бібліографічні огляди, поздоровлення юристам-ювілярам тощо. Основні рубрики: «Теорія держави і права», «Захист прав людини і громадянина», «Кримінальне право і процес», «Господарське право і процес», «Реформування правосуддя», «Порівняльне правознавство», «Доктрина у судовій практиці». У 2012–14 видавали англо- та російськомовні версії часопису. У статусі додатків надруковано наукові або науково-практичні ж. «Студентський юридичний журнал» (2011, головний редактор — С. Теплюк), «Абетка права» (юридичний журнал для школярів, головний редактор — Л. Денисенко), «Міжнародне право» (головний редактор — О. Буткевич), «Європейське право» (головний редактор — К. Смирнова) «Право США» (головний редактор — О. Денисова), «Порівняльне правознавство» (головний редактор — О. Кресін; усі — 2012–13), «Приватне право» (головний редактор — О. Кохановська), «Вісник Конституційної асамблеї України» (головний редактор — М. Ставнійчук; обидва — 2013). Ці додатки здебільшого задумувалися як кварталники, але виходили накладом 100–200 примірників подвійними номерами двічі на рік. Відносно тривалу історію мав додаток «Філософія права і загальна теорія права» (2012–21, головний редактор — С. Максимов), у 2013–14 такий статус мав фаховий ж. [«Медичне право»](#) (головний редактор — І. Сенюта). У видавництві «П. У.» надруковані також наукові збірники «Правовісник» (1996–2013), «Європейський суд з прав людини. Судова практика» (2011–13), «Зібрання актів європейського права», «Правобукварик» (обидва — 2012–13), «Академічні правові дослідження» (2013). Додатками до журналу видано тексти окремих кодексів України, англomовний переклад п'ятитомного дослідження НАПрНУ «Правова система України: історія, стан та перспективи» тощо. 2019 редакція започаткувала масштабний видавничий проєкт «Скарбниця пам'яток українського права» у 10-ти томах, однак реалізувати його хоча б частково поки не вдалося. Головні редактори: В. Зайчук (1958–64), Д. Панасюк (1964–76), Ю. Вербенко (1976–95), О. Святоцький (від 1996).

Бібліографічний опис:

Право України / І. Б. Усенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-880822>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).